

Kirken med de hvide striber

Ellen Margrethe Gylling bor på Bryggen, hun er sogne- og indvandrerpriest på Amager. Men før det kom så vidt, var hun Danmarks første gadepriest. I 12 år var hendes kirke Københavns bagside, hendes menighed ludere, narkomaner, hjemløse, de tabte og de fortabte sjæle i et samfund, der ikke er for alle.

SIDE 4-5

Bryggekor med totaloplevelser, mandagskage og international hæder

Kammerkoret Musica fra Bryggen fylder 25 i år og fungerer fremragende ved hjælp af lige dele hygge og professionel indstilling – men de ER "glade amatører". Der arbejdes hyggeligt, men effektivt og på højt niveau. Bryggebladet var til mandagsøver i Hans Tausens Kirke en kold aften, der blev varmere.

Tekst: Aleksander Thastum
Foto: Ricardo Ramirez & PR
redaktion@bryggebladet.dk

Islands brygge er øde og føles knugende en råkold januarmandag aften. Bryggebladet har aftale med formanden for kammerkoret Musica, Jacob Deichmann, om at overvære årets første øver. Kontrasten er slående, da vi med lidt besvær finder den rigtige dør i Hans Tausens Kirke. Inden døren er der masser af varme at hente i både stengulv, stemning og de velklingende struber.

EN MØRK AFTEN I KORETS VARME SKÆR

Vi buzzes ind af en tenor i højt humør, der slår fast, at han "BESTEMT ikke er Jacob", og peger inviterende hen mod de tomme kirkebænke. Koret står opstillet ved alteret.

"Ikke, at der er noget galt med at hedde Jacob!" får tenoren understreget, inden han finder sin plads i koret bag pigerne. Selv om det er voksne mennesker, så associerer Bryggebladet til en (ekstremt godt fungerende) lejrskole.

En flamboyant udseende og gestikulerende rødhåret

dame i sin bedste alder løber op og ned ad kirkens midtergang, mens koret lyder som et oprørt hav. Hun råber ad et usynligt skibsmandskab og forsøger at hyle koret ud af det ved at dirigere forkert. Hun fortæller i et lille break, at de er i gang med Shakespeares "Stormen".

"Det er SÅ dårligt skrevet!", udbryder en af de andre 'drenge', da han kikser en tone. Muligvis er det 'korets klown', men måske alligevel ikke. Ingen er tilsyneladende bange for at komme med meninger eller andre input, og alle ser ud til at blive hørt og taget alvorligt af både de andre og dirigenten, der trods sit blide væsen udstråler ubestridelig autoritet. Der smiler ad det sjove, og så er man videre igen med fuld fokus på tekst og toner.

INTERNATIONAL HÆDER I BARCELONA

Musica deltager ofte i konkurrencer i udlandet og gør det godt. Mest aktuelt vandt de i seneste efterår hele tre priser ved Canta Al Mar i Barcelona: Bedste dirigent, bedste kammerkor og bedste program. Dirigenten blev fremhævet i særlig høj grad.

Skal Jacob sammenligne med sportens verden, så

er sådanne konkurrencer som tennisverdens tours – uden pengene. Der afholdes 35-40 af slagsen årligt i Europa, og selv om Canta er en af de vigtigste, er Musica ikke hermed Europas bedste kammerkor. Professionelle kor må ikke deltage i konkurrencerne, skal vi huske på.

Ja. Sandt nok. Musica er amatører, men det glemmer man. Det er ikke til at mærke eller høre. Ikke for Bryggebladet, der hjertens gerne ville betale penge for at høre en færdig forestilling.

Mere end et kor
Det sociale er en lige så stor del af 'hjemmeligheden bag medaljerne' som det musikalske. Den afsluttende øver er fransk (Debussy) og rykket ind i 'klasseværelset', efter stormen lagde sig i kirkerummet. Mens folk pakker sammen, videregiver Bryggebladet sit indtryk af koret som en harmonisk og effektiv blanding af sjov og alvor. Jacob og andre sammenstimlede medlemmer griner indforstået, glade for min observation.

– Sammenholdet er ekstremt vigtigt for at kunne præstere og fungere – og grunden til man gider blive ved med at komme, fortæller Jacob.

Og det er vigtigt. Man bliver ikke væk fra en mandagstræning uden meget god grund. Så falder det sammen. På korets hjemmeside står det endda sort på hvidt, at koret prioriterer det sociale højt og både fester, rejser og tager på udflugter sammen.

"Ja – for SÅ god er mandagskagen heller ikke", lyder det et sted fra udgangen i lokalets opbrudsstemning af flyvske vanter og godmodig panik.

SANGE FRA 5-METER VIPPEN

Musica har ambitioner om at levere anderledes og totale oplevelser til deres publikum. Flere sanser end ørets skal involveres. Denne ambition fandt for alvor fast form med forestillingen "Vandet", et samarbejde med Statens Teaterskoles lyslinje.

Her sang koret blandt andet fra 5-meter vippet i Øbro Svømmehal.

De første alternative tanker begyndte i 2009. Det var også året, hvor formanden blev medlem, og hvor den portugisiske, professionelle dirigent indvandrede og overtog taktstokken på Bryggen. Felipe Carvalheiro tilskrives en stor del af æren for korets gode udvikling de seneste år.

Jacob vil ikke selv tage ære for ideer om at tænke konsekvent større og anderledes. Det kom fra det udvalg, der "nu lige var", det år. Ingen husker, hvordan det præcis gik for sig. Dette virker symptomatisk for den måde, Musica fungerer og præsterer på. Koret fandt på det. Helheden før delene.

Løfter om fremtiden
Jacob Deichmann udnævner Shakespeare-projektet som det vigtigste i korkalenderen 2016. Til sommer opføres en række 'fortællekoncerter' i anledning af 400-året for Shakespeares død. Her vil udsnit fra alle hans stykker finde sammen i en stor og samlet hyldest. Total Shakespeare.

Den flagrende og forpustede kvinde fra aftenens storm er Pernille Stockfleth, en professionel skuespiller og storyteller, hyret til at binde de mange elementer

sammen. Hun får med andre ord penge for det – som den eneste i lokalet ud over Felipe.

Bryggebladet slutter med en beklagelse for fortidens synder og med et løfte for fremtiden. Musicas pressemeddelelse om den spanske hæder sidste år forpustede sig i redaktionens radiator. De fik derfor sat sig selv på landkortet, (alt for) lang tid før vi gjorde det. Vi beklager, lover bod og bedring og at holde godt øje og øre med koret fremover.

Bryggen har et kammerkor i international topklasse og pokalerne til at bevise det. Det ER altså noget at prale med, amatørstatus eller ej.

Musicas formand Jacob Deichman holdt styr på tropperne til årets første øver.

Til gården og til gaden

Heste, grise, køer og får er der på den bondegård, hvor Ellen Margrethe Gylling er barn. Senere pløjer hun sig gennem Bibelen og bliver gadepræst – Danmarks første – på stenbroen. Nu bor den 55-årige jøde på Bryggen og er sogne- og indvandrerpæst på Amager

Ellen Margrethe Gylling er ikke blot sogne- og indvandrerpriest på Amager, hun er også ambassadør for værestedet DRYS IND på Englandsvej. Ambassadør i den forstand, at hun kender og holder af værestedet – og gerne giver det en anbefaling med på vejen.

Tekst: Hans Buhl
Foto: Ricardo Ramirez
redaktion@bryggebladet.dk

Vi skal på Staden, på stenbroen, på knæ med en autonom. Men først skal vi baglæns.

Den 8. august 1960 vågner blidt, solen er perler af dug, vinden er et kindkys, man kan høre en jomfru falde til jorden. Stille. Men så er der "It's Now or Never" i transistoren, Elvis Presley topper hitlisten i USA lige med den i dag. Og i en bondegård, der rider på den jyske højderyg, indtager et lille blåslimet mirakel verden med et nyfødt skrig. Det er en pige, og hun skal hedde Ellen Margrethe.

Vi deler en plade Ritter Sport – ny slags, blåbær-crunch eller noget. Drikker vand og taler om dengang. Dengang Ellen Margrethes verden var ny. Om mor og far og syv søskende, livet på landet, naturen og dyrene:

– Da jeg var lille, drømte jeg om at blive missionær i Afrika. Nok mest fordi jeg tænkte, der måtte være en masse spændende dyr, husker Ellen – og har også et bud på, hvorfor missionæren var med i drømmen.

– Jeg kommer fra et kristent hjem, men ikke kristent på sådan en omklamrende måde. Det var et åbent hjem, hvor der blev diskuteret alt, også politik.

PETER KOMFUR

Kristendommen beder bordbøn på højderyggen. Men er aldrig et åg på skuldrene. Snarere en tone, en stemning, en måde at være i verden på. At lade andre være i verden på.

– Der boede nogle, der var anderledes, lige i nærheden af mit barndomshjem. Peter Komfur og Tandløs hed de, dem kom jeg meget hos. Der blev da snakket om dem, men der var plads og accept, der var plads til alle. Måske en helt praktisk erkendelse af, at vi alle havde brug for hinanden, at vi var afhængige af hinanden.

En erkendelse i tid og sted – på landet for 50 år siden. I hvert fald er den jyske højderyg dengang hverken narcissistisk eller kapitalistisk, to ord der falder Ellen Gylling i munden, når hun skal tegne et bogstaveligt portræt af Danmark år 2016.

Det kan vi vende tilbage til. Ellen skal først lige være rigtig ung, have huen, gøre London og sidde i receptionen på Hotel Dania i Silkeborg. Siden beslutte sig for at flytte til København og læse teologi. Og blive præst.

Det sker, æblet ikke falder langt fra bordbønnen.

– Det var ikke fremmed på den måde. Jeg var vant til at komme i et præstehjem, da jeg boede hjemme. Oven i købet et hvor præsten, en mand, sad og strikkede hønsestriksokker med tæer i, når man var på besøg.

RET OG VRANG

Bordbøn, hippiehøns, Peter Komfur, Tandløs og et godt hjerte. Året er 1982. Ellen Gylling læser teologi og strikker pind for pind sit livs opgave sammen. Tilværelsens ret og vrang fylder og gør flere knuder efter studieophold i Tanzania og Pakistan. Og hvor skal Gud tage fat? Hvor skal mennesket som Guds redskab – og sådan føler Ellen sig – tage fat? Hvor skal Peter Komfur møde kirken?

Det tænker en ung jyde videre over i sit første præstestjob, et vikariat i Islev Sogn. Den lune præstegård, den kolde flise? Der er både til gården og til gaden. Men den kirke skal da vist ud til folket.

– Det er så vigtigt, at vi også kan være kirke på en anden måde end den traditionelle. De svage, de udsatte, vi skal se dem, vi skal gå ud og møde mennesker i øjenhøjde.

KÆRLIG MISSION

De næste 12 år er Ellen i øjenhøjde med natten og Guds kæreste børn i København. Hun er Danmarks første gadepræst. På kærlig mission blandt luderne, narromanerne, de unge rod- og hjemløse, de tabte og de fortabte. Et skriftemål i Torvegade, en bøn om bordet på Nemo, et knus og et øre i brokvartererne, én nat en kronraget læderknægt på knæ og nitter til velsignelsen på Nørrebrogade.

– Man kan godt kalde det at missionere. Da Pusher Street blev ryddet, tænkte jeg selv, at min missionsstation var væk. At missionere betyder at være sendt, så jeg er et redskab. Og vi har

alle et ansvar, for vi er alle Guds skabninger.

Både til gaden og til gården.

Til Bryggen og Nathanaelskirken. Det er en halv snes år siden, gadepræsten bliver sogne- og indvandrerpriest på Amager og finder sin gade på Bryggen.

SAMME MISSION

Indvandrerpriest, det er kirkelige handlinger for flygtninge og indvandrere, det er arbejdet med konvertitter, det er timerne i det multikulturelle og -religiøse Mødested Amager, det er opsøgende arbejde – også blandt syriske flygtninge på asylcentret Kongelunden.

Gaderne og menneskene har andre navne, missionen er den samme. Problemet – for nu at samle op på et tidligere udsagn – ikke mindst narcissisme og kapitalisme. Vi har udliciteret næstekærligheden til nogle andre end os selv, og vi er ramt af grådighed.

– Vi skal bygge bro, vi skal respektere hinanden og blive bedre til at forstå hinanden.

Og med respekt skal vi også have lov at tænke, mene, tro og sige, hvad vi vil. Så Ellen siger:

– Jeg håber, muslimerne bliver kristne.

Det er ikke for at være fræk, det er ikke for at blande sig, agitere eller spille smart. Ellen synes bare bedst om sin egen religion. Jeg synes godt om hendes udgangsbøn, da vi bryder op:

– Gud siger: Tag jer af de nødstedte.

✚ DRYS IND er et sted at mødes, et sted man bliver genkendt, et sted hvor der er tid til en snak, og hvor der oven i købet også bliver holdt øje med en på den gode måde. Det er ikke ligegyldigt, om man kommer eller ej. Alle kan altid drysse ind til en kop kaffe i åbningstiden, men værestedet arrangerer også udflygter, sangefermiddage, rejser, foredrag, kortspil og midt-dage på årets højtider. DRYS IND ligger på Englandsvej 2. Info om åbningstider med mere på www.drysind.dk.

Ud med antennerne

Inspireret af former, farver, lyde og dufte digter børn historier om forskellen på land og by. En ny sanseudstilling, udviklet af Bryggearkitekterne fra ARK 31, inviterer til en trippet tur gennem lys, vinkler, spejlinger og dimensioner.

Tekst: Birgitte Reindel
Foto: PR
redaktion@bryggebladet.dk

Vi mærker straks, at noget anderledes er på færde, da vi træder ind i en rum med halmballer som siddepladser. Det er ingen almindelig kunstudstilling, som Camélia på syv år har indvilget i at tage den lange vej til Asnæs for at besøge. Sanseudstillingen 'Landet og byen' er blevet til i samarbejde mellem det bryggeboende arkitekturværksted ARK 31 og 'Huset i Asnæs'. Det er åbningsdag, borgmesteren er kort forinden trådt ned fra talerstolen. Hele huset summer af liv, lyde og lugte.

HVEM BOR HER?

Vi hænger overtøjet og bliver via venlige skilte bedt om at tage fodtøjet af. Vi adlyder og prøver på strømpefodder at finde indgangen til selve udstillingen. Der er flere døre at vælge imellem, og ingen hjælp at hente til, hvilken dør der er den rigtige. Vi beslutter os for en af dørene og træder ind i noget, der minder om en opgang, hvor små ting fortæller os noget om de mennesker, som bebod lejlighederne. Det kan være de blomstrede gummistøvler i barnestørrelse, navneskiltene lavet af perleplader eller de brune, nypudsede herresko. Hver dør har sit særpræg. Åbner man brevsprækken, kan man se billeder eller film om beboerne. Camélia opdager hurtigt, at de fleste af dørene er lukkede og låste, så vi begiver os videre ind i det næste udstillingsrum.

Trappeopgangen er lidt klaustrofobisk, og det er dejligt at komme videre ud i et lyst og åbent rum. På gulvet ligger små runde tæpper syet sammen med pomponer og garn- og stofblomster. Uden om tæpperne ligger sekskantede spejle på gulvet, som samlet ligner en sø med åkander og siv – de

sidste lavet af træstykker med metalstrå og metal- og gummibloomster.

Der er stadig mange besøgende, så vi bliver ført videre til et hvidt hjørne med trekanter sat fast på gulvet, så vi nærmest er i en lille labyrint. Bag de sidste trekanter finder vi nogle sten med forskellig struktur, der er spændende at røre ved.

BRYGGEN-ASNÆS TUR/RETUR

Stine Kollerup fra ARK 31 er en af idémagerne bag udstillingen. Hun fortæller, at det har taget to år at forberede udstillingen, der er inspireret af den årlige sanseudstilling på Brandts i Odense. Først skulle økonomien på plads, og det sidste år har arkitekter og kunstnere så samarbejdet om indholdet.

I alt har seks arkitekter fra ARK 31 og fem kunstnere fra Huset i Asnæs arbejdet sig frem til den endelige udstilling gennem workshops og modeller. Ideen med udstillingen er at give børn mod på kunsten. De besøgende børn skal gerne få en god oplevelse, som de kan dele med nogen. Undervejs i udstillingen kan de digte deres egne historier ind i udstillingen.

For ARK 31, der jævnligt deltager i forskellige arkitektkonkurrencer, har det været en dejlig afveksling at arbejde på et projekt, som stensikkert blev til noget i den sidste ende. Her er der blevet produceret noget, som bliver brugt af nogle. Og forhåbentlig lykkes det også at få udstillingen til hovedstaden på et senere tidspunkt.

Stine Kollerup er vokset op i Asnæs og har en stærk tilknytning til Huset i Asnæs, hvor hendes far er med i kunstnergruppen. Så ideen om et samarbejde lå lige for.

Det er sjovt, men rummer også mange udfordringer, når kunstnere og arkitekter arbejder sammen. Kunstnere er vant til at være meget selvklørende, mens arkitek-

ter er meget strukturerede. Det har været en spændende proces at få disse forskellige kulturer til at mødes, og alle bag projektet er nu meget spændte på modtagelsen hos publikum, for børn er en krævende målgruppe, da de tør være kritiske.

GA I SORT

I Huset i Asnæs er Camélia nået til et fuldkommen mørklagt rum. Gulvet er spejle, men alt er sort – lige bortset fra de nylonsnore, der hænger ned fra loftet med dioder i enderne. De hænger ned over det hele, så man ikke kan undgå at gå ind i dem. Camélia lægger sig fladt ned på gulvet, så kan hun lige akkurat undgå at røre dem, men det er sjovt at gå i dette sorte rum. Et stykke inde i rummet møder vi en skulptur, selv om det er svært at afgøre, hvad den forestiller her i mørket.

Efter det hyggelige mørke tager vi trappen op til 1. sal. Her er loftet lavet af tusinder af mælkekartoner i forskellig højde og malet hvide. På enderne ned mod os er sat brudstykker af kunstværker, som vi selv må sammenholde til billeder. Det ligner vel nærmest en tætbygget storby på hovedet, men Camélia er blevet fanget af det tilstødende rum, som er en form for spejlkabinet. Gulvet er et stort spejl, og sekskantede spejle er sat sammen til store figurer, der fylder rummet. Camélia forsøger at finde et hjørne, hvor hun kan gemme sig, men der er ikke helt plads mellem spejlfigurerne. Enkelte sekskanter er bemalede med motiver fra land eller by, og man inviteres til selv at sætte dem sammen.

STRØMPESOKKER I SKOVBUNDEN

Det næste rum er halvmørkt, kun oplyst af vinduerne i de to meter høje modeller af højhuse. Går man tæt på, kan man i nogle af vinduerne kigge ind og se, hvordan

beboerne har indrettet sig i miniformat. For at nå derhen må man træde ned fra forgængerfeltet til en skovbund med masser af visne blade. Camélia synes, det er mærkeligt at gå på strømpefodder i bladene, for man plejer jo at have sko på, når man går i en skov, men man vænner sig til det, når nysgerrigheden vinder, og det gør den. Der hænger nemlig også nogle fuglekasser på væggen, som vi må studere nærmere. Der kommer spæd fuglekvidren fra den ene fuglekasse, selv om det i dag er svært at høre, så længe udstillingen er så godt besøgt. Fra nogle af de andre fuglekasser kan man dufte vanilje eller duftlys. Da vi er nået forbi højhusene med lys i vinduerne og vender os om, er husene pludselig væk, for fra denne side forestiller de høje hvide træer, hvilket passer bedre til alle de visne blade.

POSTKORT FRA ASNÆS

Vi er nu nået til det sidste rum. Her er gulvet bygget op af skråtstillede spånplader, som for de fleste børn i lokalet virker fint som rutsjebaner. På alle ledder er gulvet skråt, så man kan ikke bevæge sig, som man plejer. For enden af lokalet vises en film på væggen med klip fra strand, land og by. Da vi har set filmen fra ende til anden, kravler vi ud igen, men med os har vi en nipnap'er, som vi prøver mange gange. Her kan vi nemlig se, om vi har lagt mærke til særlige detaljer på vores tur rundt i udstillingen. Derfor må vi også lige finde den røde sønemone igen, så vi kan få snuset til den. Den dufter dejligt af lavendel. Da vi når ud af udstillingen igen, bliver vi opfordret til at skrive et postkort om vores oplevelse og lægge i den store røde postkasse, så Camélia dikterer:

'Det var sjovt, fordi der var så mange rum, man kunne komme ind i. Det rum med sten og åkander og vand var dejligt, fordi det var ligesom udenfor. Det hvide rum med trekanter var sjovt med de forskellige sten. Men jeg kunne lide det hele!'

Udstillingen er gratis og har åbent daglig fra kl. 13 – 17 indtil den 20. februar 2016. Huset i Asnæs ligger i Storgade 31, 4550 Asnæs.

Sanseudstillingen inviterer børn til at udforske og reflektere over kontrasterne mellem landet og byen.

Huset i Asnæs

✦ Huset i Asnæs er stiftet af kredsens af kunstnere i Dragsholm Kommune med det formål at udbygge kunst- og kulturlivet i det danske samfund gennem udstillinger af billedkunst og kunsthåndværk og andre kulturelle arrangementer.
 Fra ARK 31 har arkitekterne Anne Fridberg, Hjørdis Grinsted, Kia Janell, Kym Lansell, Mie Nitsche Vollbrecht og Stine Kollerup været medskabere af udstillingen.
 Fra Huset i Asnæs har malerne Hans Helge Nielsen, Charlotte Bøgh, Poul Erik Nielsen samt billedhuggeren Erik Varming og installationskunstneren Maria Bojsen været medskabere.
 Filmkunstneren Jytte Rex har lavet en film til projektet, men har ellers ikke deltaget i processen. ✦
 Se mere her: ARK 31: www.ark31.dk ✦ Huset i Asnæs: www.husetiasnaes.dk

ARK 31

✦ Arkitekturværkstedet ARK 31 holder til på Islands Brygge og består af ni arkitekter, to landskabsarkitekter og én designer. De har alle fast arbejde andre steder, men arbejder i ARK 31 med fritidsprojekter, der ikke er plads til i hverdagen. Det kan være deltagelse i forskellige konkurrencer med for eksempel byrumsdesign, men de giver også hinanden faglig sparring og udvikler deres kompetencer på en månedlig værkstedsaften med skiftende indhold.

KULTUR PÅ BRYGGEN

KONCERTER

11. feb. kl. 20.00

BMF: 3 HØNS & HANS KNUDSENS JUMP BAND

- En hyldest til Louis Jordan

Entré 100 kr. / 2301-bryggekort eller
medlemmer af BMF: 80 kr.

12. feb. kl. 20.30

KLUB GEYSER: Gottschalk / Niceland / Øsk (ISL) / Sille Nilsson

Entré: 50 kr.

(studerende/pensionister 30 kr.)

13. feb. kl. 20.00

BANDS OF TOMORROW MUSIC AWARDS

Forsalg: 95 kr + gebyr / I døren: 125 kr.

19. feb. 20.30

MARIE CARMEN KOPPEL

Entré: forsalg 150 kr. - dør 170 kr.

26. feb. kl. 20.30

CALZONE

The Danish early Genesis tribute band

Entré: 50 kr.

28. feb. kl. 16.00

RELEASEKONCERT: MALE- NE KJÆRGÅRD GROUP

"Here's To The Ladies"

Entré: 100 kr.

FOR BØRN

14. feb. kl. 12 og kl. 14

DISSING & LAS - MIN MORMORS GEBIS

Forsalg til kl. 12 på k-i-b.dk

Forestilling kl. 14 er udsolgt

En del af Amager Børnemusikfestival

19. feb. kl. 14.00

AB/CD

Rockmusikkens historie!

Entré: 35 kr. + gebyr. Forsalg på k-i-b.dk

En del af Amager Børnemusikfestival

20. feb. kl. 15.00

FILMKLUBBEN IB

Gratis filmklub for børn

Det hele begynder en dag hvor Pedder-
sen er gnaven over at have siddet låst
inde på lokummet...

Popcorn kan købes for 10 kr.

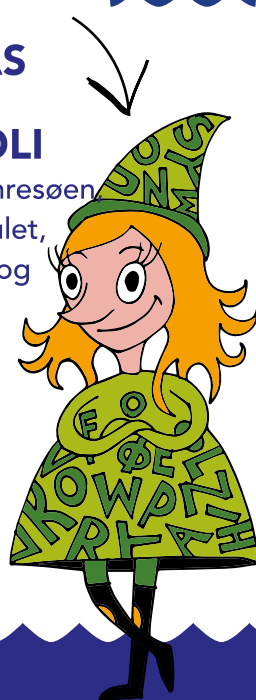
28. feb. kl. 11.00

FRØKEN FRIKAS FANTASTISKE FORTÆLLETIVOLI

Fang tematorsken i genresøen
drej på locationlykkehjulet,
kast med Tingfinderen og
find finurlige karakterer
i karakterkufferten
sammen med
Frøken Frika.

Gratis

Tilmelding på k-i-b.dk

DANS, MAD & MAGI

16. feb. kl. 18.30

DANSEHAVN - DANS PÅ BRYGGEN

Denne tirsdag aften byder på undervis-
ning i Vals for begyndere, letøvede og
rutinerede.

Undervisning: 18.30 Social dans: 19.30

Entré: 40 kr.

25 kr. for studerende og pensionister

17. feb. kl. 20.00

DANSEHAVN - STEPDANS

Inviter dine venner til en rigtig sjov dan-
seoplevelse og få en glad aften sammen
med den allerbedste musik. Aftenen by-
der på introduktion til stepdans v. Xavier
og efterfølgende stepshow.

Fri entré

23. feb. kl. 20.00

TANKESNAGERI M. MIKKEL R. KARLSEN

Entré: 150 kr. Forsalg på k-i-b.dk

24. feb. kl. 18.00

FÆLLESMIDDAG

1 dagers ret + vin: 100 kr. / Kun mad:
75 kr. Børn mellem 5 - 12 år spiser med
til halv pris.

Tilmelding: Send en mail til bryggemid-
dag@gmail.com senest dagen før.

25. feb. kl. 20.00

SALON PÅ BRYGGEN: HAVNEPARKEN

I 1984 tog bryggeboerne skovlen i egen
hånd og anlagde Havneparken. Hør for-
tællingen fra to af parkens skabere; Birger
og Gertrud

Gratis

KULTURHUSET ISLANDS BRYGGE

K-I-B.DK

BRYGGENS SPISEHUS

Man - ons 10.00 - 23.00
Tor - lør 10.00 - 24.00
Søndag 10.00 - 22.00
Køkken 10.30 - 21.00

KONTORET

Man - fre 8.30 - 16.00
Telefontid 10.00 - 15.00
Fremvisning af Lysthuset
Onsdage kl. 16.00